

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ
فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ
مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ
وَلَمْ نَكُ نُطْعِمِ الْمِسْكِينَ وَكُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَاطِئِينَ
وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ حَتَّى آتَيْنَا الْيَقِينَ

Namazı Zayi Etmek

(02.09.2022)

Kıymetli Mü'minler!

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de âhiret hayatından bahsederken cennetlikler ile cehennemlikler arasında geçen şu konuşmaya dikkatlerimizi çeker: **"(Hesap Günü) her insan, yapmış olduğu bütün (kötü) davranışları için rehin olarak tutulur. İyilik ve takva yolunu seçenler hariç. Onlar cennette oturup konuşurlarken günahkârlara dönüp sorarlar: "Sizi bu cehennem ateşine sürükleyen nedir?" Günahkârlar; "Biz" derler, "Ne namaz kılardık ne de yoksulları doyururduk. Kötülük yolunda koşan (diğer) günahkârlar gibi günaha dalar giderdik ve (üstelik) Hesap Günü'nü de yalanlardık. (Ölümler) her şey açık seçik ortaya çıkıncaya kadar, evet, (biz maalesef böyle yaşadık.)"**¹

Değerli Mü'minler!

Yüce Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de insan topluluklarının bozulmaya başlamasının ilk emaresi olarak namazın ihmal edilmesini zikreder ve şöyle buyurur: **"Peygamberlerden sonra bir nesil geldi. Ve onlar namazı gündelik hayatlarından çıkararak zayi ettiler ve kötü arzularına uydular. Onlar bu tutumlarından dolayı elim bir azaba çarptırılacaklardır."**² Bu âyete göre bir insanın, hele hele bir mü'minin dünyadaki en büyük kaybı namazı zayi etmektir. Zira namaz, Rabbimize teslimiyet ve kulluğumuzun en özel ve en güzel tezahürlerinden biridir. Huzura varmaktır, huzura kabul edilmektir, huzurda durmayı dilemektir namaz. Namaz; kulun Rabbine, *'İşte buradayım; dünyayı arkama alarak huzuruna geldim; senden daha önemli bir işim yok; çünkü elde etmeyi ya da kaçırmamayı arzu ettiğim her şey senin*

kudretindedir; zamanın sahibi Sen; rızkın sahibi Sen; kaderin sahibi Sen, sahip olduklarımın Sahibi de Sen'sin', demektir. Namaz, asil bir duruştur. Her daim pusuda bekleyen nefse karşı; eriyen ömre, akan zamana karşı kıyamda durmaktır. Dağların yüklenemediği emaneti; taşıyabilme cesaretidir namaz. Arınmaktır namaz. Ruhumuza sıçrayan günahlardan O'nun af makamına; sıkıntı ve depresyonlarımızdan O'nun sekînet başışlayan dingin iklimine sığınmaktır namaz. Kısaca, bütün duygu ve âzâlarımızla kul olabilme bahtiyarlığına erişmenin zirve noktasıdır namaz.

Aziz Cemaatimiz!

Ne hüsrandır ki! Namazı zayi etmekle göz aydınlığımızı kaybettik, basiretimizi ve ferasetimizi yitirdik. Boşalan saflar, Ümmet-i Muhammed'in evlatlarını beklemekte. Çocuklarımızın yarınları adına güzel miraslar bırakabilmenin gayreti içerisinde, camide durduğumuz saflar yer almıyor maalesef. Namaz gündelik hayatımızdan çıkınca değer hükümlerimiz de değişti: Hak ve batıl, iyilik ve kötülük, güzel ve çirkin yer değiştirdi. Eşya ve hadiseler Allah'ın nuruyla bakma ve hayata bakışımızı ilahi perspektifle belirleme imkan ve nimetinden mahrum olduk. Oysa büyük peygamberlerden Hz. İbrahim (a.s.) kendisinden sonraki nesiller için dua ederken³ zenginlik, makam-mevki ya da mal değil, onların namaz kılanlardan olmalarını dilemişti. Çünkü namaz, zaman yönetimi, sorumluluk bilinci, irade kontrolü ve iç disiplin gibi temel eğitimlerin kazanıldığı bir okuldur. Bu eğitimden geçen nesillerin her namazın son oturuşunda **"Rabbim, hesap gününde annemi ve babamı başışla.."** diye dua etmesi de bu okulun anne-babalara ahiret hediyesidir.

Hutbemi Peygamberimiz'e ve onun şahsında bütün müminlere hitap eden şu ayetle bitirmek istiyorum: **"(Ey peygamber!) Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz; aksine biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır."**⁴

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Müddessir, 74/38-47.

² Meryem, 19/59.

³ İbrahim, 14/41.

⁴ Tâhâ, 20/132.